

til fordeling af andre programmer end de nævnte. Denne bestemmelse tager alene sigte på anlæg med relativt få tilsluttede modtagere, og der er således en mulighed for at åbne adgang for en selvstændig programvirksomhed over små anlæg. Der har efter ministeriets opfattelse ikke hidtil været behov for at udstede sådanne regler.

Til stk. 4.

I denne bestemmelse foreslås en ny regel, hvorefter der i sjældne tilfælde skal kunne gives tilladelse til en form for »genudsendelse« ved tidsmæssigt forskudt fordeling af programmer, hvilket ellers er udelukket, jfr. stk. 2. Ministeriet skønner, at der kan være et vist behov for en sådan dispensationsadgang, f. eks. med henblik på plejeinstitutioner, og at der efter nogle års forløb vil kunne foreligge et erfaringsmateriale, som kan vise, om der er behov for faste regler på dette felt. Det forudsættes, at der med de i programmerne medvirkende rettighedshavere og Danmarks Radio er truffet aftale om adgang til at foretage optagelse af udsendelserne.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til den hidtidige lovs § 4 med de justeringer, som oprettelsen af regionalradioerne kræver. Bestemmelsen forhindrer ikke, at der kan indgås aftale om, at Danmarks Radio afregner kontant for arbejder, udført af post- og telegrafvæsenet.

Til § 5.

Bestemmelsen er identisk med den hidtidige lovs § 5. De omtalte regler findes i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 477 af 31. august 1976 om fællesantenneanlæg m. v.

Til kapitel 2. Danmarks Radio.

Til § 6.

Det fastholdes uændret i forhold til 1973-loven og tidligere lovgivning, at Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution under særlig ledelse og med finansiering af licensafgifter fra lyttere og seere. Bestemmelsen om afgiftsfinansiering, der er optaget i den gældende lovs § 6, er dog af systematiske grunde flyttet til kapitel 4, uden at der tilsigtes nogen realitetsændring i forhold til den gældende lov.

Efter den tydeliggørelse af de tidligere lovbestemmelser om Danmarks Radios selvstændige

stilling, som fandt sted ved 1973-loven, har der udviklet sig en tilfredsstillende og klar praksis for Danmarks Radios forhold f. eks. til kulturministeriet og til folketinget.

Til § 7.

Beskrivelsen af Danmarks Radios opgaver svarer i alt væsentligt til § 7 i radioloven af 1973. Formålsbestemmelsen i stk. 1 fik sin nuværende formulering ved 1973-loven. Den giver en tilfredsstillende ramme for programvirksomheden og foreslås derfor bibeholdt uændret. Ministeriet har overvejet at foreslå tilføjet, at Danmarks Radio skulle tage særlig hensyn til sproglige minoriteter, navnlig med henblik på herboende grønlandere og større grupper af fremmedarbejdere. Dette hensyn falder imidlertid inden for den gældende formulering, og Danmarks Radio udøver da også en vis programvirksomhed beregnet for disse grupper af befolkningen. Ministeriet finder det derfor ikke fornødent at stille forslag om en sådan tilføjelse, idet man forudsætter, at Danmarks Radio fortsat vil varetage disse særlige hensyn.

Danmarks Radios mulighed for i henhold til den gældende lovs § 7, stk. 2, at udøve programvirksomhed til distribution på anden måde end gennem udsendelser er ved forslaget blevet delt i 3 led som følge af, at det ved forslaget pålægges Danmarks Radio at sørge for, at der kan stilles programmer til rådighed for danske søfarende.

Til stk. 2 og 3.

Efter at der med § 7, stk. 2, i radioloven af 1973 bl. a. blev åbnet mulighed for en programmæssig betjening af danske søfarende ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser, nedsatte kulturministeren i juli 1973 et udvalg, som i december 1975 afgav betænkning om radio- og fjernsynsprogrammer for søfarende (nr. 760).

I betænkningen har udvalget opstillet beregninger over omkostningerne ved henholdsvis en betjening af de søfarende med 6 videokassetter à 1 times varighed hver 14. dag (svarende til 152 programtimer om året) og 14 videokassetter af samme varighed hver 14. dag (svarende til 364 programtimer om året). Udvalget instillede, at der snarest muligt blev truffet beslutning om opbygning og drift af en videogramtjeneste for de søfarende, og at de nødvendige bevillinger blev søgt tilvejebragt gennem handelsministeriet som ressortministerium for søfarten. Udvalget indstillede endvidere, at der snarest påbegyndtes forhandlinger med rettigheds-